טו: כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

עין משפט נר מצוה

א מיי׳ פ״ט מהלכי ביאת מקדש הלכה ג׳ והלכה טו׳:
ב מיי׳ פ״ב מה׳ שס הלכה י״ז ופ״ט הלכה טו׳:
ג מיי׳ פ״ד שם הלכה ד׳ ופ״ט הלכה טו׳:
ד מיי׳ פ״ה מהלכי ביאת מקדש הלכה ה׳ [ל״ל פ״ד הלכה ה׳] ופ״ט הע״ז:
ה מיי׳ פ״ו מהלכי ביאת מקדש הלכה ד׳ ופ״ט מהלכי ביאת מקדש הלכה ט״ו:
ו מיי׳ פ״ו מהלכי ביאת מקדש הלכה ג׳ ופ״ט הע״ז:
ז מיי׳ פ״ו שם הלכה ח׳ ופ״ט הלכה ט״ו:
ח מיי׳ פ״ד שם הלכה ג׳ ופ״ט הלכה ט״ו:
ט מיי׳ פ״ה שם הלכה ח׳ ופ״ט הע״ז ופי׳ ה״ח סימן לא סעיף ד׳:
י כ מיי׳ פ״ד שם הלכה יח ופ״ט הלכה טו׳:
ל מיי׳ פ״ו מהלכות ביאת מקדש ה״ג:

תורה אור השלם

א. דבר אל אהרן ואל בניו וקדשו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני ה׳:
ויקרא כב, ב

מוסף רש״י

אונן. שמתו מוטל לפניו, כדלמדינן בפחתים קדשים בפרק עובדי יום אחיהו אינו כל זמן שלא נקבר (פסחים ג׳ב) ומצות ה׳: פירש״י אינן. יום מיתת מתו. (ע״ש ברכות שם): דיה קסבר. ולקמן ק: דיה ואחריתה. ופי׳ ר״ת פגינה כ׳ ע״ש): עומד על גבי כלים. תנא דבי ר״י ואלו ולפסח מקדשת וכלי שרת מקדשים, מה כלי שרת לא יהא דבר חולין בתוכו ויכין כלי שרת אף לפסח לא יהא דבר חולין בתוכו לכלפסח (יומא נח:). ומעריכין קד ע״ש נבי מלא ע״ג הכנס פרש״י. הא קא הוי מלינה בין הגזיסה לבנם ומלינה כי אתי נינהו פסולה, דתנן כל הזבחים ובו׳ ושמה ע״ג כלי פסול: עומד ע״ג כלים. עומד על הכלי לא ע״ג רגל תכיהו פסול דבעינן לעמוד לשרת ואין זה עמידה (פסחים ה:). ובעובדי כוכבים בין בשוגג ובין במזיד. פרש״ש שאלה קרבני ונעמה הדם, דאמרינן בפרק אלו מעמאין אים אים מבית ישראל אבר קריב קרבני מה ת״ל לרבות את הפנים בעובדין נדרים ונדבות ושיטתא לא הוברצה. כתביב ויהי על מלאת תמיד נלקין להם ולא לעובדי כוכבים (מנחות כה. כה:).

שיטה מקובצת

אלא בשחבריו ואחר ואחריו ואחר וחבריו. ונראתו הלכה אחרונה פליגי. [ולאי דוקא הכניסו המזבח דקבל בחוץ] [ב] דהא אפי דקבל בפנים נמי. אלא לרבינא נקט דבר שאם הלכה מדם אילך אחרון אביב. ר״ל כמה ואר״ל מן המזבח. ומפנים ר״ל מעורבין, ור״ל מן המזבח. ומפנים. ויהיו קרוב לבמזבח. **אי הנא** אמרה ר״ל בר. ופ״ה לי תנא דמיהה ר״ת. תנא. ולקן מתלקת בין ר״ת ור״ת. אלא אלמלבנים קלי ופלגי. ומעיקרא פ״ד דמיקן פסול בהלכה (מכרגן) מלאה מפרש מיהי. ור״ת כלא לאלון אלי. ור׳ מתלוקת מדבר. ולא פ״ד שבא לפרש דברי רבנן דפליגי עליה דרש. [מהרש״ל] **ומחוסר** בפרים. ולא מקלקמר מחוסר בפרים מחלל עבודה. כ״ם עבדיי דמכי הערב שמש נמי ומחוסר דבר ר״ל דעבדיי מיהי בעבדיי דבר

מתחקו ע״ש ל״ק. וכ״ש גרים ליה עי׳ בכוף הקמ״ו. ועי׳ ר״ש פ״ב מה׳ בה: בין ר״ל דלאי דוקא הכניסו וחזר ולילקו דה״ה אם קבל בפנים ולילקו לאחר מזבח והכניסו ר״ב פליגי: [מהרש״ל]

טמאה אבל שאר רשאין ולאי מיהא מטמא אם הכלי. ולא אמרי בעל מום דמיהא יין המשמש לאם דמים. ר״ל דלאי מיהא

מ״ב: ישמעאל יין דמיהא יין דמיהא. ר״ל דלא קאמר לגבי מום דמיהא יין המשמש בכלים. ומטמא הנכנסים. בכנסת מ״ה: [מהרש״ל] **על** גבי רגלי חברו. עי׳ בתוס׳ לקמן ק״ד ד״ה אין בפנים: [מהרש״ל] **אתיא** בבלי אמבלים [מהרש״ל] מבלי אמבלים. ר״ל דלאי מיהא יין המשמש לאוכלין ואפילו הן עומדין